

C/2024/5839

7.10.2024

Skarga wniesiona w dniu 23 sierpnia 2024 r. – Dexia/SRB

(Sprawa T-435/24)

(C/2024/5839)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Dexia (Paryż, Francja) (przedstawiciele: H. Gilliams i J.-M. Gollier, adwokaci)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB) z dnia 11 czerwca 2024 r. w sprawie obliczania składek ex ante za rok 2021 na rzecz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (SRF) o numerze referencyjnym SRB/ES/2024/20;
- obciążenie Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący niezgodności z prawem decyzji SRB w sprawie „ponownego przyjęcia” decyzji ustalającej poziom docelowy na rok 2021 na 11 287 677 212,56 EUR, czyli ponad 12,5 % poziomu docelowego, ponieważ stanowi to naruszenie art. 70 ust. 2 akapity pierwszy i czwarty rozporządzenia nr 806/2014.
2. Zarzut drugi dotyczący, tytułem ewentualnym, na wypadek gdyby nie stwierdzono nieważności zaskarżonej decyzji w oparciu o inny zarzut, nieważności noty obliczeniowej SRB dotyczącej składki ex ante skarżącej za 2021 r. ze względu na to, że skarżąca nie wiedziała o przekształceniu, które spowodowało skorygowanie pewnych błędów.
3. Zarzut trzeci, dotyczący niezgodności z prawem rozporządzenia delegowanego 2015/63.
 - Po pierwsze, skarżąca powołuje się na naruszenie zasady proporcjonalności ze względu na to, że obliczenie składek ex ante na rzecz SRF przede wszystkim nie jest zgodne z celami rozporządzenia nr 806/2014, następnie nie uwzględnia faktu, że skarżąca była instytucją kredytową objętą wygaszeniem działalności korzystającą z gwarancji publicznej i w odniesieniu do której w praktyce było pewne, że nigdy nie będzie korzystała z SRF, a wreszcie czyni jej zorganizowaną restrukturyzację i uporządkowaną likwidację bardziej kosztowną, podczas gdy skarżąca ponosi już koszt gwarancji państwowych.
 - Po drugie, skarżąca powołuje się na naruszenie zasady równego traktowania ze względu na to, że wspomniane rozporządzenie traktuje w ten sam sposób, z jednej strony, korzystające z gwarancji publicznej instytucje wygaszające działalność i instytucje prowadzące działalność, a z drugiej strony, w odmienny sposób skarżącą i przedsiębiorstwa udzielające kredytów hipotecznych, podczas gdy skarżąca posiada te same istotne cechy co te przedsiębiorstwa.
4. Zarzut czwarty, podniesiony tytułem ewentualnym, dotyczy naruszenia przez SRB zasad proporcjonalności i równego traktowania z tych samych powodów, które zostały przedstawione w zarzucie trzecim, ze względu na to, że SRB nie przestrzegала tych zasad, stosując wobec skarżącej bez dostosowania przepisy rozporządzenia delegowanego 2015/63.
5. Zarzut piąty, dotyczący braku podstawy prawnej art. 5, 69 i 70 rozporządzenia nr 806/2014, ponieważ zostały one przyjęte na podstawie art. 114 ust. 1 TFUE, podczas gdy nie chodzi o zbliżenie ustawodawstw, lecz o przekazanie kompetencji krajowych.
6. Zarzut szósty, dotyczący braku podstawy prawnej art. 5, 69 i 70 rozporządzenia nr 806/2014, ponieważ zostały one przyjęte na podstawie art. 114 ust. 1 TFUE, podczas gdy chodzi o przepisy podatkowe.